

[Alfred Jensen.]

et hastværk, som er sagligt uholdbart og, kunne jeg have lyst til at sige, politisk uanstændigt. Der burde være levnet mere tid for offentligheden og for tingets medlemmer til at bearbejde det stof og det materiale, der findes. Det forekommer mig ganske urimeligt, at vi nu i næste uge skal have tredje behandling af disse lovforslag, som er så omfattende, at vi må have et par dage til anden behandling, hvis vi på nogenlunde nødtørfigt måde skal kunne gå materialet og ændringsforslagene igennem.

Når det er gået så hurtigt som her, vil det naturligvis ikke være muligt for mig, som ikke har deltaget i udvalgsarbejdet og ikke kender drøftelserne dér, og som ej heller kan kende alle de motiveringer, der er givet, at komme ind på alle enkeltheder i de foreliggende lovforslag, ligesom det også vil være ret risikabelt for mig at udtale mig om adskillige punkter, som jeg savner forudsætninger for at vurdere rigtigt, fordi jeg ikke har fået de nødvendige oplysninger. Hvis jeg derfor skulle komme galt af sted i den omtale af lovforslagene, jeg nu går over til, er det ikke min skyld; det er simpelt hen, fordi der ikke er levnet os tid nok til at gå stoffet igennem. Jeg hører, at andre medlemmer først har fået betænkningen sendt med posten mandag; jeg var så heldig at få den i hænde lørdag, men når man tager weekenden og det arbejde, der er forbundet med gennemgangen, i betragtning, siger det sig selv, at det er aldeles utilfredsstillende vilkår, man har at arbejde under, når man ikke deltager i arbejdet i udvalgene. Det er selvfølgelig en tilstand, som jeg ofte befinder mig i — man siger også, at noget sådant kan man vænne sig til, og jeg er fuldstændig klar over, at man kan indstille sig på det; men et arbejde, man må udføre under sådanne omstændigheder, må blive præget deraf.

Vi i den kommunistiske gruppe har vendt os imod de afviklingstendenser, der i de senere år har været fremme i forbindelse med beskyttelsen af lejerne og støtten til boligbyggeriet. Det er ikke noget, vi er begyndt med i den seneste tid, og derfor har det ærede medlem hr. Carl P. Jensen ikke ret i, at den modstand, vi her giver udtryk for, føres frem, for at vi kan komme

til at tale om noget andet. Skal jeg endelig sige noget om dette, må jeg beklage, at vi har været nødt til at tale om noget andet, således at vi ikke har kunnet hellige os disse opgaver med den tilstrækkelige opmærksomhed og den tilstrækkelige energi. Havde vi været i stand til det, havde vi også haft større muligheder for at sprede kendskab ude i befolkningen til det, der vil ske, når de foreliggende lovforslag gennemføres. Det har vi ikke kunnet gøre i tilstrækkeligt omfang, men vi har dog påpeget, at man ikke fremmer løsningen af boligproblemet med disse lovforslag. Der bliver ikke tilstrækkeligt med boliger, og man tilvejebringer ikke et lejeniveau, der svarer til, hvad almindelige mennesker er i stand til at præstere.

De foreliggende lovforslag er jo, hvad også det ærede medlem hr. Carl P. Jensen sagde, udtryk for eftergivenhed over for de reaktionære kræfter her i landet, der kræver større byrder lagt over på den arbejdende befolkning og mener, at det er rimeligt, at spekulanterne skal have lov til at trække yderligere gevinster ud af de gamle, faldefærdige ejendomme, som de har brugt som malkekøer i de senere år. Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Carl P. Jensen i, at disse spørgsmål ikke kunne have været diskuteret under andre politiske omstændigheder. Det kunne de, hvis man virkelig havde mobiliseret lejerne, befolkningen, mod de afviklingstendenser, som man ikke er slået ind på nu, men som man godkendte både i 1951, 1954 og 1955. Havde man gjort det, havde man ikke stået i denne situation. Jeg er af den opfattelse, at det ikke er for sent at rette en sådan appel til befolkningen, og derfor vender vi os imod det, der her agtes gennemført.

Vi har påpeget, at det er urimeligt at svække lejerbeskyttelsen på et tidspunkt, da man ved, at boligen er en mangelvare, og man ved, hvad en sådan svækkelse af beskyttelsen vil betyde. Vi har påvist — og det stemmer med de udtalelser, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen fremsatte — hvorledes spekulanterne udnytter adgangen til lejeforhøjelser, og alene det skulle være nok til at rejse en stemning i befolkningen, som kunne sikre, at man ikke gennemførte sådanne foræringer til spekulanter.